

„Aurelia i zaczarowany kielich”

Dawno temu w pewnej wiosce żyła sobie bardzo biedna dziewczynka o imieniu Aurelia. Pewnego dnia wybrała się do lasu by nazbierać jagód. W lesie było ciemno i strasznie. W pewnym momencie zorientowała się, że zgubiła drogę. Gdy zaczął zbliżać się wieczór, postanowiła poszukać schronienia. W pewnym momencie zauważyła jamę na zboczu góry. Aurelia ucieszyła się, że będzie miała schronienie na noc. Gdy weszła do jamy zdziwiła się, że jest w niej tak jasno, jakby był dzień. Źródłem tego światła był piękny, szczeroloty kielich wysadzany drogocennymi kamieniami. Okazało się, że kielich jest zaczarowanym duchem gór, który ma moc spełniania życzeń. Kielich mógł spełnić tylko jedno życzenie. Aurelia długo zastanawiała się o co poprosić kielich. Była jednak tak zmęczona, że zasnęła. Przyśniły jej się piękne pałace, drogocenne klejnoty i bogato zdobione stroje, o które mogłaby poprosić zaczarowany kielich. Zauważyła jednak, że nie było przy niej jej ukochanej rodziny, z którą mogłaby się cieszyć bogactwem. Gdy się obudziła poprosiła ducha gór o powrót do biednej ukochanej rodziny. W tym samym momencie znalazła się przed swoim ukochanym domem. Szczęśliwi rodzice wybiegli z domu by uściskać swoją córeczkę.

Autor: Maja Radziemska
klasa 3b